

Beste mensen,

Wij wonen in het Koninkrijk der Nederlanden. Hier is al zo'n 70 jaar geen oorlog, een mensenleven lang. Er zijn sociale wetten die er naar streven dat men niet onder het bestaansminimum komt. Er is zorg voor voedselvoorziening, onderwijs en gezondheid. Er wordt gestreefd naar een rechtsstaat, naar veiligheid, dat we niet voortdurend in vrees hoeven te leven voor roversbenden. Er worden wetten gemaakt waarmee kwetsbaren worden beschermd. Er is een regering die beslissingen neemt, maar wordt gecontroleerd door een volksvertegenwoordiging. Men kan z'n eigen mening uiten en het geloof belijden zonder dat men bang hoeft te zijn voor arrestatie. In het volkslied staat dat tirannie verdreven dient te worden. Er zijn tijden in de geschiedenis geweest dat men het slechter had.

Maar dit is niet het Koninkrijk der Hemelen, we leven niet in het aardse paradijs. Er is veel wat nu niet ideaal is. Er zijn er die zeggen dat men tegenwoordig juist ver van God afstaat, welvaart maakt niet vromer. Kunnen zondige mensen wel een perfecte samenleving opbouwen, of is dat een utopie, een droombeeld.

Hoe kunnen christen in deze wereld staan? Moeten we zeggen dat het onbelangrijk is, hoe we bestuurd worden? Bemoei je niet te veel met het politieke en maatschappelijke leven. Neem afstand van deze onvolmaakte zondige samenleving. We verlangen naar een nieuwe hemel en een nieuwe aarde: oog omhoog en hart naar boven, hier beneden is het niet! Ergens staat geschreven: u bent in deze wereld, maar niet van deze wereld (Johannes 17). In de Bijbel worden richtlijnen gegeven hoe we ons in dit aardse bestaan hebben te gedragen. Het oude Israël was ook een staat met bestuurders, rechters en koningen. Men had Gods goede regels. In hun geschiedenis waren er maar weinigen die niet eens in de fout gingen. Ook op voorspoedige heersers als David en Salomo was wat aan te merken. Machthebbers misbruiken soms macht.

Toch wordt het ideale bestuur bezongen in psalm 72: er moet recht worden gedaan aan hen die in de ellende zitten, laat er vrede heersen. Er wordt vermeld dat ten tijde van Salomo ieder rustig en veilig kon zitten onder de schaduw van wijnstok en vijgenboom (2 Koningen 4:25), het had al bijna iets van die nieuwe wereld. We moeten beseffen dat menselijke instellingen onvolmaakt zijn en vergankelijk in de geschiedenis. Koninkrijken zijn opgekomen en weer voorbij gegaan. En met Gods goede wetten ging men vaak ook niet goed om.

Wij leven in een gebroken wereld, waarin de boze machten nog merkbaar zijn. Ik geloof dat wij en de gemeente een maatschappelijke verantwoording hebben, en ons niet aan de samenleving moeten onttrekken. De oude profeten stonden te midden van hun volksgenoten, maar hielden ze vaak een spiegel voor, ze hielden de verlangens naar Gods rechtvaardige Koninkrijk levend en het vlammetje van het geloof brandend. Ze waren met hen verbonden in mededogen maar waren kritisch. Geef aan de Keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is (Mattheus 22:21). De aardse zaken moeten getoetst blijven aan die van God. Zouden we niet in onze tijd al iets van dat Rijk kunnen zichtbaar maken in woorden en daden, of is dat te veel gevraagd? Is het al nabij? Wij zijn burgers in een aardse koninkrijk, maar we mogen weten dat we ook burgers mogen zijn in het Rijk van God.

Dat Uw Koninkrijk mag komen!

Een goede Sabbat gewenst,
Roel Dijk